

AKINEK SEBEIVEL...

– 1. RÉSZ –

2016. november 13.

– Joe Christian tanításának élőben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Sandersné dr. Kovács Erzsébet: Dicsőség Istennek! Azt hiszem, hogy rögtön bele is kezdünk! Magam nem készültem ma táplálékkal, mert bízom abban, bőségesen lesz táplálék Joe Christian próféta szájából. Köszöntsük Beverly és Joe Christiant, drága testvéreinket! Tapsoljuk meg őket a Jézus nevében.

Joe Christian: Ma nagyon döbbenetes dolgok történnek majd, a technológia területén is természetesen. Ami még nem működik tökéletesen, vagy a teljességében, a Google fordító program például. Beírom magyarul, és akkor kiadja angolul, vagy fordítva, tehát a tolmácsolásban segít. Ha a mikrofont rácsatlakoztatod, akkor bele is beszélhetsz, és azt is fordítja, tolmácsolja. Tehát vagy a magyart, vagy az angolt is veheted alapnak, és lefordítja.

Ez nem probléma Istennek sem, mert Ő minden nyelvet beszél. Amikor a nyelveken szólunk, azt is érti. Nagyon fontos neki. A technológiák számunkra fontosak ugyan, de nem lenne meg nekünk egyetlen sem, hogyha Isten nem adta volna nekünk a képességet, hogy ezeket felfedezzük.

Sokan járunk úgy iskolába, gimnáziumba, főiskolára, egyetemre, hogy úgy gondoljuk, hogy most már tudunk valamit. Vagy kiépítjük az izmainkat, és azt hisszük, hogy most már vagyunk valamiféle csodák, mert már izmosak vagyunk. Isten nem így tekint ránk.

Isten úgy tekint ránk, hogy már azt látja, amivé szeretne minket majd formálni, megváltoztatni. Oly nagyon szeret minket, hogy megteremtett bennünket. Mielőtt a világot teremtette volna, már mindnyájatokat egyenként – akik itt jelen vagytok ebben a teremben – ismert személyesen. Tudta, hogy ma idejössz, és pontosan hol fogsz leülni.

Tudja, hogy min gondolkodsz, amikor bejössz, és min fogsz gondolkodni, mikor kimész innen. Semmi *nincs elrejtve* Isten elől. Bármit próbálsz eltitkolni, vagy elrejtteni Isten elől, az teljesen értelmetlen dolog. Tehát vagy még ebben az életedben, míg itt a földön élsz, megállsz Isten előtt, vagy az azt követő mennyei életünkben megállunk Isten előtt.

Ésaiás könyvére térünk. Az én Bibliám olyan – mivel Izraelben éltem nagyon sokáig, és tanulmányoztam a héber nyelvet –, hogy az egyik oldalán a héber betűket lehet olvasni, a másik oldalán az angolt. 1979-ben találkoztam Beverly drága feleségemmel, Betlehemben találkoztunk először.

Mind a ketten Izraelben voltunk, egymástól függetlenül mentünk oda, nem is ismertük egymást, ott egy ima összejövetelel ismerkedtünk meg egy pár hétre rá. Néhány hét múlva össze is házasodtunk Jeruzsálemben, ez volt 1979-ben. Azóta is szeretjük egymást! Egy nagy tapsot kérünk Jézus Krisztus dicsőségére! Halleluja!

Először 10 évet éltünk Izraelben, aztán visszamentünk az Egyesült Államokba, ott 21 évig éltünk. Négy gyermeket fogadtunk örökbe, és neveltük föl azt a négy drága gyermeket. Ezután 21 év elteltével úgy döntöttük, hogy visszamegyünk Izraelbe, és ott megint közel tíz évet éltünk. Így aztán a korral egy kicsit előre is haladtunk. De az Úr jó hozzánk.

ÉSAIÁS 53,5–6. 8.

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

A New King James (NKJ) verziót fordítom az angol szerint, mert ez az egyetlen verzió, amiben párhuzamosan olvasható a héber a másik oldalon. A hébert mindig szeretem összehasonlítani vele.

És Ő megsebesítettett bűneinkért. Azt jelenti, hogy Isten Fia hajlandóságból, engedelmességből *megengedte*, hogy a testét értem és érted *megsebesítsék*. Mindannyiunkért! Még mielőtt teremtette volna a mennyeket, vagy a földet, Ő már elhatározta a szívében, hogy ezt megcselekszi érted és értem.

Isten – az Atya Isten, a Fiú Isten, és Szent Szellem Isten – teljes egyetértésben, egységben cselekedték ezt meg. Csak Istennél lehetséges, hogy többes számban szól, hogy Ők, és mégis egyként vannak, *egy személyként*. Ha magunkra, vagy az emberekre tekintünk, azt látjuk, hogy van egy testünk, van lelkünk, és szellemi lények vagyunk. Mindezt egy személyben hordozzuk.

Ugyanígy Isten is egy. Nem három Isten van, *egy Isten* van. Ez egy olyan csoda, amit soha nem fogunk igazán megérteni, de mindig is így volt, és így is lesz. Amikor ezt elhatározták, és úgy mondom, hogy Ők, akkor teljes *egyetértésben* voltak ebben.

Amikor Jézus itt a földön járt, megfigyelted-e, mindig azt hangsúlyozta, hogy nem a magam akaratát jöttem cselekedni, hanem *annak akaratát*, aki elküldött, az Atyáét. Mert a Fiú Isten magára öltötte a test ábrázatát, és így jött le a földre. Így volt Ő teljességgel *Isten*, és teljességében *ember* is.

Ő volt az egyetlen, aki a *tökéletes áldozat* lehetett, az egyetlen, aki tökéletes. Ezért ez a tökéletes megsebesítettett a mi vétkeinkért. Hogyha bárki mással tette volna ezt Isten, az nem hozott volna *megváltást*. Mert ha valakit megsebesítenek a bűnökért, az még nem hoz megváltást, hacsak az maga nem Isten, a tökéletes áldozat. A bűn nélküli.

A mi vétkeinkért rontatott meg. Nem ért volna semmit ez a művelet, ez a cselekedet Isten részéről, ha nem az egyszülött *szent Fiúval* teszi ezt. De azért, mert Ő maga Isten volt, és *teljességgel szent*, és Isten Fia volt egyben, ezért a mi vétkeink így megbocsáttattak.

Mert valóban megsebesítettett, megrontatott, és a folytatás úgy mondja, hogy **a békességünk büntetése rajta van**. A mi békességünk, a mi shalom *teljes békességünk*. Ez mindannyiunk felett ott van, ha befogadjuk Őt a szívünkbe. Azért, mert Ő ezért megbüntettetett, és az *Ő sebeiben* van a mi gyógyulásunk. Abban gyógyultunk meg.

Jézust senki nem lett volna képes megölni, hanem elhatározta az Atya Isten, a Fiú Isten, és a Szent Szellem Isten, hogy ezt megcselekszik a Fiukkal, Jézussal. A héber nyelv szerint a Je-su-ah, a modern héber nyelv szerint pedig *Jesua* jelenti az üdvösséget. Nevének jelentése: Ő a mi megváltónk, *üdvözítőnk*.

A bűneink, a vétkeink *váltságát* kellett, hogy megfizesse, így szerezte meg nekünk a békességet. Az Ő sebeivel van a mi gyógyulásunk. Ő megnyitotta magát, a testét, megengedte, hogy ilyen sebek érijék, hogy felsebezzék az egész hátát, és a korbácsütések a húsáig, csontjáig sebesítsék meg értünk.

Azért tette meg, mert *tökéletes áldozat* akart lenni értünk. Még mielőtt téged teremtett, már tudta előre, hogy Ő ezt meg fogja tenni érted. Tudta előre, és aztán teremtett meg téged. Pontosan tudta, hogy fogsz kinézni, tudta azt, hogy hol vannak a gyengeségeid, az erőtlenségeid, és azokat is szerette benned! Szerette!

Neki nem az a fontos, hogy tökéletes légy, mert csak Ő egyedül a tökéletes. Ő tesz téged tökéletessé. Ő határozta el, hogy hogyan is nézzél ki, és Ő döntött a *tökéletlenségeid fölött* is, és az én hiányosságom felől is. Minden tudott rólunk, mielőtt a világ elkezdődött volna. Hogyha valami felől aggodalmaskodsz az életed bármely területén, akkor mindig emlékezz arra, hogy Isten ezt már *tudta előre*, és azt is, hogy mit fogsz tenni.

Már akkor elhatározta, hogy érted meghal. Mielőtt teremtett téged, már elhatározta ezt. Nem döbbsent meg a bűneiden. Gondolkodjál el azon, hogy mi is a kegyelem! Tudod-e, hogy nincs értelme a kegyelemnek akkor, hogyha az ember életében nem lenne ott a bűn?

ÉSAIÁS 53,5–6. 8.

6. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, mindenki a maga útjára térvén: de az úr mindnyájunk vétjét Őreá veté.

Tudta ezt, még mielőtt bármelyikünket teremtette volna. Tudta, hogy a bűn jön az életedbe, és azt is tudta előre, hogy Ő ezzel kegyelmes lesz. Semmi nem döbbsenti meg, nem lepi meg Istent. A Prédikátor könyvében van, hogy Isten egyszerre ismeri a dolgok *kezdését*, és a *végét* is. Ez mindenre vonatkozik az egész földön.

Ha meggyógyultál, akkor azért gyógyultál meg, mert Isten meggyógyított. Ha egy nyelvet könnyen megtanultál, akkor az azért van, mert Isten odaadta ezt a képességet neked. Ha ügyesen tudsz megfejni egy tehenet, akkor az azért van, mert Isten odaadta ezt a *képességet* neked.

Nincsen semmi, amit magadtól vennél, hogy egy ügyvéd legyél, csak ha Isten adta azt neked. Vagy, hogy autót vezessél. Vagy megtervezzél egy autót. Mindez a képesség nekünk adatott. A technológiák igen magas szintre jutottak.

Tudod-e, hogy meg van írva ez is, hogy az idők végén a *tudás* egyre nagyobbá lesz? Ő tervezte így. Ő adja ezt a képességet az embernek. Ezt a gondolatsort folytathatnánk, de nézzük a következő Igét, mert aztán a szolgálatra is sort kell kerítenünk.

ÉSAIÁS 53,5–6. 8.

8. A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földjéből, hogy népem bűne miatt verettetett meg?!

Kivágatott azt jelenti, hogy *meghalt értünk*.

DÁNIEL 9,26.

26. A hatvankét hét múlva pedig kiirtatik a Messiás és senkije sem lesz. És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz mintegy vízőzön által, és végig tart a háború, elhatároztatott a pusztulás.

A próféták elmondták előre tehát, hogy neki meg kell halnia. Az, aki felkente a Mossiahot, a Messiást, Ő, a felkent az, akinek majd meg kell halnia. De nem saját magáért hal meg. Azt

írja itt a fordítás, hogy nem saját magáért hal meg. A kereszten nem önmagáért halt meg. *Teérted tette!*

Az úton a keresztre menvén *sebeket fogadott*, magára vette ezeket teérted, a gyógyulásodért. A fizikai gyógyulásodért is és a szellemiért is. A végső pont, amit szeretnék kihangsúlyozni itt, hogy azért tette ezt, mert *szeret téged*. Azért tette ezt, mert tudta, hogy te ma ki leszel Őneki.

LUKÁCS 19,47–48.

47. És tanít vala minden nap a templomban. A főpapok pedig és az írástudók és a nép előkelői igyekeztek Őt elveszteni:

Vagyis nem tudtak módot találni rá, hogyan veszítsék el. Említettem előbb, hogy ember nem volt képes Őt elveszíteni, megölni Őt, nem tudta senki. Amikor Ő elszánta magát és *megengedte*, hogy ezt tegyék vele, akkor tudták megölni.

Addig az időig nem tudták az életét venni. Amikor beteljesítette mindazt, amit az Atya és a Szent Szellem róla a teremtés előtt elhatározott, hogy mindazok a próféciák beteljesedjenek Őfelőle, akkor jött el az *ideje* annak, hogy az Ő életét elvegyék.

48. És nem találták el, mit cselekedjenek; mert az egész nép rajta csüngött, Őt hallgatván.

Vagyis azt tudjuk tehát, hogy a nép, az átlagos nép mindnyájan ott csüngöttek körülötte, hogy *Őt hallgassák*. Az előző versszakból pedig kiolvastuk, hogy a főpapok, az írástudók és a népnek az előjárói, előkelői szerették volna *Őt megölni*. De addig nem tudták az életét venni, ameddig Ő abba bele nem egyezett és azt mondta, hogy rendben.

MÁTÉ 4,23–24.

23. És bejárta Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógaiban, és hirdetve az Isten országának Evangéliumát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.

24. És elterjedt az Ő híre egész Szíriában: és hozzávitték mindazokat, akik rosszul voltak, a különféle betegségekben és kínokban sínylődőket, ördöngösöket, holdkórosokat és gutaütötteket; és meggyógyítja vala őket.

Amit szeretném, ha látnál, amit ki szeretnék emelni, hogy Jézus tudta, hogy ezeket megcselekszi, mielőtt még a betegség létezett volna, azok a betegségek, hogy meggyógyítja azokat. Mert Ő mindent tudott, és ez nem volt meglepetés az Ő számára. A mai napon sem lepi meg Őt.

Olyanok vannak itt a teremben, akik fizikai szükségben vannak, de Őt nem lepi meg ez. Tudta, hogy a *bűn behozza* majd magával a betegségeket a világba. A bűn, a világegyetem minden elkövetett bűne, az emberiségnek a bűnei olyan légkört teremtenek a világban, ahol a *betegség* betelepedik az ember életébe. Ezért van a betegség a földön.

De Jézust ez nem lepte meg, mert mindeneket Ő teremtett [nem a betegségeket!]. És mindeneket Ő gyógyít meg, így az elkövetkezendő életben tökéletesek leszünk, és úgy fogjuk Őt ismerni, amint most Ő ismer már minket.

Olvashatjuk a Bibliánkban, az 1Korinthus 13-ban, hogy az ismeret egy napon elmúlik, a prófétálások, a tudás és az ajándékok is elmúlnak. Mert itt *részleges az ismeretünk*, ez csak egy része a teljes ismeretnek. Ő az, aki odaadja nekünk az ismeretet, például, hogy hogyan lehet az internetet létrehozni.

Ez a részleges ismerethalmaz, ami most a miénk, ez mind eltűnik, elmúlik egy nap. Be fogunk lépni a tökéletes és *teljes tudásba*, amikor majd szemtől szemben látjuk Őt! Akkor teljességgel ismerjük majd Őt, de most még nem.

Ha már most megkaptuk volna ezt a képességet, hogy teljességgel láthassuk, hogy ismerhessük, akkor nem követtük volna el a *bűnöket* és akkor nem lett volna szükségünk a kegyelemre. Mert elkészített minket arra, hogy *kegyelemből megbocsásson* nekünk, hogy a kereszten *meghalhasson értünk*.

Ez szinte hihetetlen, hogy ezt Ő így megcselekedte, hogy mindezt előre eltervezte. Mert a *csodák* Istennél teljesen természetesek. Az ember számára nem, mert nálunk most még nincs jelen a mindentudás.

A mennyben, amikor már színről színre látod Őt, akkor nem beszélhetsz arról, hogy csoda történt, mert mindent színről színre látsz majd. Itt a földön szükségünk van a csodákra. A mennyben pedig minden ismert lesz előtted. Ott már nem csodának fogod nevezni, ott a mindentudás, és a minden ismeretének birtokában leszel.

A mai napon azt fogjuk imádkozni, megkérjük Istent, hogy amit előre eltervezett, azokat a dolgokat megtegye. Mert Ő már tudta előre. Úgyhogy ne is döbbenj meg rajta, amikor megteszi azokat. És azt aztán egyáltalán ne gondold, hogy azért történt, mert valaki itt elöl áll!

Mert az Atya dönti el és határozza el előre, hogy miket fog tenni, és miként fogja tenni azokat, és így tovább. Nem az ember határozza meg ezeket. Ő dönti el, mert szeret téged. Isten szíve telve van azzal, hogy az Ő *szeretetét kinyilvánítsa* neked, ezért ez a terem telve van az Ő szeretetével. Halleluja!

Dicsőséget adunk Istennek! Megköszönjük a világosságot, ami jön az Igéből. Megköszönjük a szeretetet. A drága Úr Jézus Krisztus kegyelmeiért hálát adunk, a Jézus Krisztus szent nevében.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.